

Stap 2 – 09-02-09

Deze week het tweede deel van het verhaal hoe we zetels in het Nederlandse parlement veroverden. Als eerste politieke partij ter wereld die niet de belangen van de mens centraal stelt in haar denken en handelen.

Omdat we wisten dat een 'partij voor de dieren' in de ogen van velen niet erg serieus te nemen zou zijn ("die willen zeker voor elke duif een truitje breien...") hebben we ons verzekerd van de steun van een lange rij eminente lijstduwers. Opinieleiders die bereid waren op een onverkiesbare plaats van onze kandidatenlijst te gaan staan, waardoor duidelijk werd dat de intelligentsia het een nuttige zaak vonden wanneer onze partij in het parlement vertegenwoordigd zou worden.

Beroemde Nederlandse schrijvers als Maarten 't Hart, Maarten Biesheuvel, Harry Mulisch, Mensje van Keulen en Jan Wolkers betuigden hun steun aan de Partij voor de Dieren en naast hen waren er beroemde cabaretiers, wetenschappers, zangers, Tv-makers en tekstschrijvers.

Voor iedereen kon duidelijk zijn dat de Partij voor de Dieren geen single issue partij voor onnozelaars was, maar een partij waarvan grote denkers vonden dat die ertoe moest doen.

De helft van onze kandidatenlijst werd op deze manier gevuld met bekende Nederlanders.

Verder schreven we gefortuneerde dierenbeschermers, vegetariërs en milieubeschermers aan met de vraag om een bijdrage aan onze verkiezingscampagne. De campagnefondsen stroomden binnen, en er kwam omvangrijke steun van de in Thailand wonende klamboefabrikant Nicolaas G. Pierson, van internetondernemer Jan Peter Cruiming en van andere weldoeners die liever anoniem wilden blijven.

Daardoor konden we een serieuze campagne financieren met advertenties in de grote dagbladen, radiospots met bekende Nederlanders (die overigens belangeloos meewerkten) en affiches in bushokjes en op stations. We hadden zelfs het grootste politieke billboard uit de Nederlandse geschiedenis, een spandoek van 120m2 langs één van de drukste snelwegen van Nederland.

Kostbaar, maar zeer opvallend door z'n buitenproportionaliteit. In de verschillende peilingen stonden we op 1 a 2 zetels en de andere politieke partijen werden zeer nerveus van het feit dat zóveel kiezers kennelijk bereid waren hun persoonlijke kortetermijnbelangen voor korte tijd te parkeren en prioriteit te geven aan de belangen van dieren, natuur en milieu.

In reactie gingen de zittende partijen veel meer aandacht besteden aan het welzijn van dieren en ze beloofden tijdens hun campagnes een hemel op aarde voor dieren. Natuurlijk namen kiezers al die mooie beloften met een flinke korrel zout, maar wij waren zeer verheugd dat ons succes het thema dierenrechten zo nadrukkelijk op de kaart kon zetten van de andere partijen.

Dat is ook de uitdaging voor wie in zijn of haar eigen land een partij voor de dieren wil oprichten.

Nederland kent een lage kiesdrempel (70.000 stemmen zijn voldoende voor een zetel), maar ook in landen met een hoge kiesdrempel zal deelname van een Partij voor de Dieren veel aandacht vragen en andere partijen aan het denken zetten.

Dus zelfs wanneer er geen kans is op een zetel, kan deelname aan de verkiezingen zeer de moeite waard zijn. Je krijgt zendtijd voor politieke partijen op radio en TV in veel landen en je kunt de zittende politiek wakker schudden.

Vooraf wanneer je duidelijk maakt dat je als partij een planeetbrede aanpak voorstaat, anders dan de single issue politiek van de meeste politieke partijen die niet verder komt dan opkomen voor de mens en z'n geld, met voorbijzien aan langetermijnbelangen van toekomstige generaties mensen en dieren en het behoud van de leefomgeving.

Andere partijen maken kleingeld van het kostbaarste wat we hebben (schone lucht, schoon water, een schone bodem, biodiversiteit, voedselveiligheid en mededogen) en het is een gotspe dat juist zij claimen te werken vanuit een breed perspectief!

Op de avond van de verkiezingen van 22 november 2006 heerst er een uitbundige spanning in de zaal die we gehoord hadden in een kunstenaarssociëteit in Amsterdam. Zouden de kiezers inderdaad met net zoveel enthousiasme op de Partij voor de Dieren reageren als de peilingen aangaven?

Welzeker! We haalden bijna 3 zetels en uit kiezersonderzoek bleek dat onze aanhang van alle kanten kwam. Uit linkse hoek, maar ook van sociaal liberalen die gewend waren rechts te stemmen. De rechten van dieren bleken het voorspelde overstijgende belang te vertegenwoordigen, waardoor mensen vanuit allerlei verschillende politieke, levensbeschouwelijke of andere uiteenlopende achtergronden zich herkenden in het overstijgende thema van het opkomen voor de belangen van de allerzwaksten. We schreven geschiedenis, wat niet alleen heel erg opwindend is, maar ook een zware verantwoordelijkheid geeft.

En we wisten wat Gandhi in het vooruitzicht had gesteld van elke emancipatiebeweging: eerst zullen ze je negeren, daarna maken ze je belachelijk, daarna bevechten ze je en pas daarna win je. En in elke volgende ontwikkelingsfase zouden we opnieuw door de door Gandhi voorspelde stadia heen moeten. En zo ging het precies. Ik zal je daar graag volgende week iets over vertellen!

Tot dan...